

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/84/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206139
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5413206139.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Mgr. Y. P., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X. XXXX/XX, XXX XX T. O., štátna občianka SR, v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 800,66 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/143/2013-242 zo dňa 14. marca 2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/143/2013-278 zo dňa 28. júna 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/143/2013-242 zo dňa 14. marca 2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/143/2013-278 zo dňa 28. júna 2016 v napadnutom výroku II., ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a vo výroku III., ktorým sa žalovanej náhrada trov konania nepriznáva, **p o t v r d z u j e.**

Žalovaná **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s uznesením č.k. 6C/143/2013-278 zo dňa 28. júna 2016 okresný súd výrokom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 1.510,66 Eur od 01.12.2009 do 07.07.2010, vo výške 0,19 % denne zo sumy 790,66 Eur od 08.07.2010 do 30.08.2010, vo výške 0,19 % denne zo sumy 670,66 Eur od 31.08.2010 do 21.09.2010, vo výške 0,19 % denne zo sumy 520,66 Eur od 22.09.2010 do 11.10.2010, vo výške 0,19 % denne zo sumy 400,66 Eur od 12.10.2010 do 19.12.2010, vo výške 0,19 % denne zo sumy 280,66 Eur od 20.12.2010 do 17.01.2011 a vo výške 0,19 % denne zo sumy 80,66 Eur od 18.01.2011 do zaplatenia. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. rozhodol tak, že žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na to, že žalobca sa podaným návrhom na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) voči označenej žalovanej domáhal priznania zmenkovej sumy vo výške 800,66 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.510,66 Eur od 01.12.2009 do 07.07.2010 (čo predstavuje 827,10 Eur), zo sumy 790,66 Eur od 08.07.2010 do 30.08.2010 (čo predstavuje 171,54 Eur), zo sumy 670,66 Eur od 31.08.2010 do 21.09.2010 (čo predstavuje 63,29 Eur), zo sumy 520,66 Eur od 22.09.2010 do 11.10.2010 (čo predstavuje 50,03 Eur), zo sumy 400,66 Eur od 12.10.2010 do 19.12.2010 (čo predstavuje 151,92 Eur), zo sumy 280,66 Eur od 20.12.2010 do 17.01.2011 (čo predstavuje 55,15 Eur) a zo sumy 80,66 Eur od 18.01.2011 do zaplatenia. Ďalej sa domáhal zaplatenia 6 % ročného úroku zo sumy 1.510,66 Eur od 12.07.2010 do 30.08.2010 (čo predstavuje 10,47 Eur), zo sumy 670,66 Eur od 31.08.2010 do 21.09.2010 (čo predstavuje 4,17 Eur), zo sumy 520,66 Eur od 22.09.2010 do 11.10.2010 (čo predstavuje 3,30 Eur),

zo sumy 400,66 Eur od 12.10.2010 do 19.12.2010 (čo predstavuje 10,02 Eur), zo sumy 280,66 Eur od 20.12.2010 do 17.01.2011 (čo predstavuje 3,64 Eur) a zo sumy 80,66 Eur od 18.01.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 5,04 Eur a náhrady trov konania. K návrhu žalobca pripojil zmenku, ktorej vystaviteľkou je žalovaná s tým, že ako miesto vystavenia zmenky je uvedený Ružomberok, dátum vystavenia zmenky je uvedený 22. máj 2009 a v časti „zmenková suma“ je uvedené 1.498,78 Eur a v časti „zmenkový úrok 0,25% denne od“ je vyplnený dátum 01. decembra 2009. Ďalej je na zmenke uvedené: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sro, vložka číslo: 23636/B. Taktiež je na zmenke uvedené, že ide o zmenku „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ a splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava. Na prednej strane zmenky je uvedené číslo zmluvy 5581099. Na rube zmenky sa nachádza text: Namiesto nás na rad CD Consulting, s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha, Česká republika, IČO: 264 29 705 a pod týmto textom je text: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Jaroslav Fuchs, konateľ a podpis.

2. O žalobe okresný súd rozhodol rozsudkom č.k. 6C/143/2013-135 zo dňa 09.04.2014, ktorým žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 13Cob/216/2014-178 zo dňa 20.05.2015 rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uložil okresnému súdu posudzovať žalobcom uplatnený nárok podľa zákona zmenkového a šekového z hľadiska toho, či žalobcom predložená zmenka je zmenkou, ktorá má vyžadované náležitosti, ako aj posudzovať námietky dlžníka. Zároveň okresnému súdu uložil spravovať sa závermi odvolacieho súdu a postupovať v nich za predpokladu, ak v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu veci.

3. Po rozhodnutí odvolacieho súdu žalobca zobral svoju žalobu v časti späť, a to pokiaľ ide o zaplatenie zmenkového úroku tak, že namiesto žiadaného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne žalobca žiadal zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne. Okresný súd za aplikácie § 96 ods. 1 až 3 O.s.p. konanie zastavil v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 1.510,66 Eur od 01.12.2009 do 07.07.2010, zo sumy 790,66 Eur od 08.07.2010 do 30.08.2010, zo sumy 670,66 Eur od 31.08.2010 do 21.09.2010, zo sumy 520,66 Eur od 22.09.2010 do 11.10.2010, zo sumy 400,66 Eur od 12.10.2010 do 19.12.2010, zo sumy 280,66 Eur od 20.12.2010 do 17.01.2011 a zo sumy 80,66 Eur od 18.01.2011 do zaplatenia, keďže v návrhu žalobca žiadal priznať zmenkový úrok 0,25 % denne zo zmenkovej sumy 1.510,66 Eur od 01.12.2009 do 07.07.2010, zo sumy 790,66 Eur od 08.07.2010 do 30.08.2010, zo sumy 670,66 Eur od 31.08.2010 do 21.09.2010, zo sumy 520,66 Eur od 22.09.2010 do 11.10.2010, zo sumy 400,66 Eur od 12.10.2010 do 19.12.2010, zo sumy 280,66 Eur od 20.12.2010 do 17.01.2011 a zo sumy 80,66 Eur od 18.01.2011 do zaplatenia a čiastočným späťvzatím výšku úroku obmedzil na 0,06 % denne.

4. Pokiaľ ide o zvyšok predmetu konania, nedotknutý späťvzatím, okresný súd bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, avšak po rozhodnutí odvolacieho súdu došlo k zásadným zmenám, a to k prijatiu Spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS SR k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejnením v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 93, ročník 2015. Ďalej poukázal na to, že dňa 23.12.2015 nadobudla účinnosť novela O.s.p. v podobe zákona č. 438/2015 Z.z., pričom podľa jej prechodného ustanovenia § 372y ods. 1, táto sa vzťahuje aj na predmetné konanie, keďže sa vzťahuje aj na konania začaté pred jej účinnosťou. Okresný súd poukázal na to, že uvedená novela zaviedla do ust. § 79 ods. 4, podľa ktorého ak nie je dokázaný opak, platí, že nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Táto novela upravila aj § 17 zákona č. 191/1950 Zb. tak, že zaviedla odsek 2, podľa ktorého v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihliadne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Za uvedenej situácie už potom nemožno vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu, že nemožno ex offo preskúmať pôvodný záväzkový vzťah, v súvislosti s ktorým bol založený zmenkový záväzok, ak súd zistí spotrebiteľský charakter daného záväzku.

5. Z vykonaného dokazovania, ktoré spočívalo v dokazovaní listinami, z ktorých okresný súd vychádzal pri svojom prvom rozhodovaní o veci, mal preukázané, že tomuto konaniu predchádzalo aj konanie sp. zn. 5Er/36/2011, v ktorom vystupovala ako povinná žalovaná a ako oprávnený spoločnosť

POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. Z uvedeného exekučného spisu okresný súd zistil, že predmetná zmenka bola vystavená v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 5581099 zo dňa 22.05.2009, ktorej číslo je uvedené na zmenke vľavo dole. Na rube úverovej zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a konkrétne článok 17 týchto podmienok s predtextom „Dohoda o vyplnení zmenky“, ktorý obsahuje text „Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy.“ Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najneskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej žiadosti exekučný súd rozhodol uznesením č.k. 5Er/36/2011-15 zo dňa 23.02.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.04.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 17.08.2011 č.k. 5Er/36/2011-24, právoplatným 16.09.2011, exekučné konanie zastavil.

6. Okresný súd z uvedeného mal za zrejmé, že zmenka vystavená žalovanou mala povahu zabezpečovacej zmenky, ktorú skutočnosť preukázal aj údaj na zmenke, ktorým je uvedenie čísla zmluvy. Okresný súd konštatoval, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ju uzavierala a plnila v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ju neuzavierala a neplnila v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, keďže v zmluve je označená údajmi občana a nie podnikateľa. Na túto spotrebiteľskú zmluvu dopadá aj režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd poukázal na to, že žalobca, na ktorom v zmysle § 79 ods. 4 O.s.p. bolo v tomto prípade dôkazné bremeno, nepreukázal, že uplatňovaný nárok zo zmenky nevznikol zo spotrebiteľského vzťahu.

7. Okresný súd dospel k záveru, že voči žalovanej uplatňovaný nárok zo zmenky vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a postupujúc podľa § 17 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. účinného od 23.12.2015 z úradnej povinnosti prihliadol na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1. Okresný súd z úradnej povinnosti prihliadol na to, že pôvodný majiteľ zmenky, ako aj žalobca zneužili inštitút indosácie zmenky. Zmenka bola postúpená na spoločnosť, ktorej konateľom bol do 07.01.2013 Daniel Paľko, trvale bytom Bratislava, Dunajská 5. Daniel Paľko vystupuje ako spoločník a konateľ v spoločnosti TOP INNOVATIONS, s.r.o., so sídlom Moyzesova 8, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 345 071, pričom druhým spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD. - konateľ právneho zástupcu žalobcu. Je teda zrejmé, že konateľ právneho zástupcu žalobcu nie je vo vzťahu k žalobcovi len jeho právnym zástupcom, ale so žalobcom bol aj personálne prepojený, keď podniká spoločne s bývalým konateľom žalobcu. Takisto tým, že právny zástupca žalobcu zastupoval a zastupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., v súdnych a exekučných konaniach, musí mať vedomosť o tom, že zmenky boli vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv, ktorých vymáhanie v exekúcii bolo neúspešné. Právne inštitúty vyplývajúce zo zmenkového a šekového zákona tak boli použité na to, aby spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., prostredníctvom inej, jej nie úplne neznámej spoločnosti, získala nespochybniteľný exekučný titul k vymáhaniu svojich pohľadávok nad rámec ich dôvodnej výšky, keďže tieto pohľadávky môžu byť dôvodné len ohľadne výšky poskytnutých a nevrátených peňažných prostriedkov, ale nedôvodné ohľadne ich príslušenstva. V danej veci bol podľa zmluvy poskytnutý úver 1.000 Eur. Úverová zmluva však nespĺňala zákonom vyžadované náležitosti k tomu, aby išlo o úver s poplatkami a úrokmi. Chýba v nej uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, priemerná hodnota tejto miery, či úroková sadzba, ktoré skutočnosti majú podľa § 4 ods. 3 písm. b) uvedeného zákona bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. tak vzniklo právo len na vrátenie poskytnutého úveru. Z exekučného spisu vyplýva, že do začatia exekučného konania žalovaná uhradila 917,12 Eur a 510 Eur. Úhrady v celkovej sume 510 Eur spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. konštatuje v návrhu na vykonanie exekúcie tak, že pozostávajú zo sumy 120 Eur zaplatenej dňa 31.08.2010, 150 Eur dňa 22.09.2010, 120 Eur dňa 12.10.2010, 120 Eur dňa 20.12.2010, a pokiaľ ide o úhrady v celkovej sume 917,12 Eur, tieto podľa prehľadu práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere č. 5581099 pozostávajú z úhrady v sume 51,78 Eur dňa 01.06.2009, 51,78 Eur dňa

06.07.2009, 51,78 Eur dňa 14.08.2009, 41,78 Eur dňa 21.09.2009, 120 Eur dňa 05.02.2010, 120 Eur dňa 22.03.2010, 120 Eur + 120 Eur dňa 05.05.2010 a 120 Eur +120 Eur dňa 08.07.2010.

8. Je zrejme, že akýkoľvek peňažný záväzok voči žalovanej v súvislosti so zmluvou o úvere je potom nedôvodný. Ak by úmyslom pôvodného majiteľa zmenky nemalo byť s poukazom na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vylúčenie možnosti skúmania vzťahu, v súvislosti s ktorým došlo k vystaveniu zabezpečovacej zmenky, pôvodný majiteľ zmenky by postúpil pohľadávku vyplývajúcu z úverového vzťahu zmluvou o postúpení pohľadávky. To by však znamenalo, že by žalovanej zostali zachované námietky aj voči nadobúdateľovi pohľadávky a súd by pri uplatnení pohľadávky mohol preskúmať dôvodnosť pohľadávky aj z pohľadu toho, či zmluva o úvere spĺňa požiadavky zákona o spotrebiteľských úveroch. Vtedy by musel konštatovať, že v danej veci zmluva neobsahovala viaceré zákonom požadované náležitosti pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

9. Okresný súd už v predchádzajúcom rozsudku konštatoval, že ak právna norma dovoľuje určité chovanie a iná za predpokladu, že je zneužívané, ho zakazuje, tak takéto chovanie nie je výkonom práva, ale protiprávnym úkonom, ktorému nemožno poskytnúť ochranu, pretože by to bolo v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka a čl. 36 Listiny. Okresný súd odkazom na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 457/10 zo dňa 18.07.2013 konštatoval zneužitie práva ako zo strany spoločnosti POHOTOVOSTĚ, tak aj zo strany žalobcu. Správaníu sa uvedených subjektov, podľa okresného súdu, nemožno z toho dôvodu poskytnúť ochranu, a teda priznať žalobcovi z výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím nejaké plnenie čo aj len sčasti. To, že nielen spoločnosť POHOTOVOSTĚ, ale aj žalobca vedome konali na škodu žalovanej ako dlžníka z indosovanej zmenky, okresný súd vyvodil z údajov na zmenke v hornej časti vpravo, kde je uvedené číslo úverovej zmluvy a z okolností svojich vzťahov žalobcu k remitentovi. V danom prípade bolo dané vedomé konanie žalobcu na škodu žalovanej a išlo z jeho strany o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi.

10. Okresný súd z úradnej povinnosti prihliadol aj na neplatnosť dohody o vyplnení zmenky, a to z dôvodu, že táto bola uvedená len vo všeobecných obchodných podmienkach (čl. 17) a nie v samotnej zmluve o úvere. V tejto súvislosti poukázal i na závery vyslovené v Náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013. Dohoda o vyplnení zmenky, podľa názoru prvostupňového súdu, má rozhodne takú právnu dôležitosť ako napríklad rozhodcovská doložka, pričom takéto dohody by nemali byť vo VOP a ak sú, podľa záverov nálezu, právu vykonávanému podľa tejto dohody nemožno priznať právnu ochranu. Ak pôvodný majiteľ zmenky dohodu o vyplnení zmenky zakomponoval len do VOP, nepočínal si poctivo a s vyplnenou zmenkou potom nemožno spájať právne účinky. Okresný súd uviedol, že k rovnakému záveru by dospel aj vtedy, ak by aplikoval § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý pre platnosť právneho úkonu predpokladá existenciu vôle v potrebnej kvalite. Ak bola dohoda o vyplnení zmenky obsiahnutá len vo VOP, hovoriť o tom, že vôľou žalovanej bolo uzavrieť aj takúto dohodu o vyplnení zmenky nemožno, resp. ak možno, tak len s pochybnosťami. Zhrnúc uvedené a vychádzajúc z vykonaného dokazovania, na základe ktorého bolo preukázané, že žalovaná úver, ktorý bol zabezpečený zmenkou vrátila (s preplatením o 427,12 Eur), akýkoľvek nárok zo zmenky je podľa názoru okresného súdu voči nej nedôvodný, za vzatia do úvahy skutočnosť, že zmenka bola vyplnená na základe neplatnej dohody a zo strany žalobcu a jeho právneho predchodcu došlo k zneužitiu výkonu práva. Z uvedených dôvodov žalobu žalobcu v časti nedotknutej späťvzatím zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Vzhľadom na výsledok sporu, úspešnou vo veci bola žalovaná, ktorej by vznikol nárok na náhradu trov konania. Keďže zo spisu vznik trov nevyplýval a žalovaná si žiadne ani neuplatnila, okresný súd právo na ich náhradu jej nepriznal.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.. Žalobca namietal, že žalovaná nedoručila okresnému súdu žiadnu žalobnú odpoveď v súlade s čl. 5 ods. 3 alebo 6 Nariadenia. Okresný súd bol preto povinný postupovať podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ktorý upravuje procesný postup súdu po skončení konania a obligatórne ustanovuje súdu povinnosť vydať rozsudok o pohľadávke bez nariadenia pojednávania vždy, ak sa súdu nedoručila odpoveď žalovaného. V danej veci okresný súd nariadil a vykonal pojednávanie, čo legálne nemohol urobiť. Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie i oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré dokazovanie však žalobca a ani žalovaná nenavrhli. Podľa ust. § 120 O.s.p., dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdných účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Žalobca predložil okresnému súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú

zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Zb., dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej žiadnych námietok nebolo, a preto neexistovala okolnosť odôvodňujúca vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. V danej veci okresný súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. V danom konaní, pokiaľ okresný súd vykonal aj iné dôkazy, svoj postup neodôvodnil. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky, ktorá je listinným cenným papierom, inkorporujúcim v listine ako takej, samo právo žalobcu. Žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd nie je legitimovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Ak tak činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov. Okresný súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej a legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu, vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľovala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala, svojim konaním ju prakticky uznala. Okresný súd iniciatívne rozširoval okruh svojich skutočností v tom smere, aby získal pre ňu dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Uvedené správanie okresného súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavujúce výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navyše, pri vydávaní rozhodnutia vychádzal okresný súd z podľa neho nesporných skutočností, za ktoré považoval to, že žalovaná so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej, že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania, je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené nesporné skutočnosti neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Tieto nesporné fakty okresný súd vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol, a preto ich nemožno považovať za nesporné. Ak okresný súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritorne rozhodnutie, toto rozhodnutie nepochybne je postihnuté vadou. Prvostupňový súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie.

12. Žalobca poukázal na to, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Okresný súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal. Predovšetkým ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., z ktorého vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený znášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľom zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahu s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008, z ktorého vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba prevzal súd. V danom prípade, následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci, okresný súd porušil poučovaciu povinnosť prekročením ust. § 5 ods. 1 O.s.p., ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnúť, pretože nemali byť v sporovom konaní podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

13. Okresný súd ďalej vyhodnotil zmenku ako vadnú zmenku, t.j. neplatný právny úkon. Tento záver vychádza však len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše žalobcovi nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. Žalobca v tejto súvislosti poukázal i na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp.zn. 25 Cdo 1839/2000. Žalobca považoval za nesprávny záver okresného súdu o zneužití inštitútu indosácie zmenky. Podľa žalobcu, okresný súd k danému záveru dospel výlučne na základe účinkov daného inštitútu bez vykonania akéhokoľvek dokazovania v tomto smere. Len samotné využitie

právneho inštitútu podľa žalobcu nie je možné vyhodnotiť ako jeho zneužitie. S ohľadom aj na stanovisko Najvyššieho súdu SR, žalobca mal za to, že zmenka je cenným papierom a jej úprava je regulovaná výlučne zákonom č. 191/1950 Zb.. Uvedené platí aj pre dohodu o vyplnení zmenky. Zároveň poukázal na to, že rubopisom sa prevádza zmenka a dochádza k prevodu práv zo zmenky na indosatára, ale ten do nich nevstupuje, pretože zo zmenkového prevodu preňho povstáva nové právo zo zmenky. Rubopisom neprechádzajú práva, ktoré nevyplývajú zo samotnej zmenky. Námietky založené na priamych vzťahoch medzi predchádzajúcim majiteľom - veriteľom a dlžníkom, sú námietky in personam, teda pôsobiace iba medzi zaviazanými zo záväzkového vzťahu a na základe zásady vytvorenia námietok z osobných vzťahov k predchádzajúcim majiteľom. Výnimkou je iba aktívna vedomosť nového majiteľa zmenky pri nadobudnutí zmenky o takejto osobnej námietke a o tom, že dlžník ju chce uplatniť voči predchádzajúcemu majiteľovi. Takúto aktívnu vedomosť nového majiteľa musí zmenkový dlžník uplatniť prostredníctvom špeciálnej námietky zlého úmyslu. Ide iba o relatívnu námietku dlžníka. Zákon zmenkový a šekový vychádza z toho, že v prípade indosácie má zmenkový dlžník - zmenečník sťažnú situáciu v tom zmysle, že ak chce uplatniť voči indosatárovi ako novému majiteľovi zmenky námietky zakladajúce sa na osobných vzťahoch s remitentom, musí tvrdiť a preukázať, že indosatár konal pri nadobúdaní zmenky úmyselne na škodu dlžníka. Z toho vyplýva absolútne neprípustné prihládanie na okolnosti, ktoré sú predmetom osobných vzťahov zmenkového dlžníka a remitenta, vo vzťahu k uplatnenému zmenkovému nároku indosatára. Žalobca poukázal na to, že existuje celá škála dôvodov neplatnosti právneho úkonu, ktoré skúma súd ex offio vrátane § 37 ods. 1, § 39, ako aj § 53 Občianskeho zákonníka. Zákon zmenkový a šekový však výslovne počíta s námietkami zmenkového dlžníka, pretože zmenku ako cenný papier nie je možné spochybňovať ex offio pre dôvody, ktoré sa jej netýkajú. Musí to byť dlžníkom tvrdý a preukázaný dôvod zneužitia obehového cenného papiera verejnej dôvery zo strany indosatára, ktorému musí dlžník preukázať, že bol v čase nadobudnutia zmenky aspoň uzrozumený s tým, že uplatnením zmenky po indosácii môže vzniknúť dlžníkovi škoda, t.j. že vedel o jeho námietkach a o tom, že po indosácii ich nebude môcť použiť. Až vtedy môže dlžník namietkať okolnosti, ktoré vznikli z jeho záväzkového vzťahu s remitentom, ktoré musí aj preukázať. Treba totiž odlišiť ex offio prihládanie súdu na neplatnosť právneho úkonu a prihládanie na túto neplatnosť právneho úkonu ako na okolnosť spôsobujúcu neprípustnosť uspokojenia zmenkového nároku. Zmenkové hmotné právo uvedený stav plne rešpektovalo nepretržite od 1.7.1942 do 22.12.2015, teda aj v čase vystavenia zmenky, z ktorej sa uplatňuje zmenkový nárok. Až voči zmenkám vystaveným po 22.12.2015 je možné „z úradnej povinnosti“ prihládať na skutočnosti odôvodňujúce námietky zmenkového dlžníka voči indosatárovi, ktoré sa zakladajú na in personam vzťahoch medzi zmenkovým dlžníkom a remitentom. Nároky zo zmienek vystavených do 22.12.2015 sa spravujú zmenkovým hmotným právom platným do 22.12.2015. Podľa názoru žalobcu, Najvyšší súd SR vo svojom stanovisku 93/2015 Zb. vychádza vo svojich úvahách z viacerých nepravdivých premís. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie najvyššieho rakúskeho súdu sp. zn. 3Ob 546/81 z 9.9.1981 SZ 54/117. Žalobca uviedol, že je pravdou, že Ústavný súd Českej republiky sa snaží uľahčiť dlžníkovi jeho obranu proti nárokom vyplývajúcim zo zmenky, ako aj z indosovanej zmenky, ale vždy je to robené iba v prípade, že dlžník uplatňuje námietky voči zmenke. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie PL. ÚS 16/12 zo 16.10.2012, IV. ÚS 457/10 z 18.7.2013, I. ÚS 290/15 zo 16.9.2015. Spomenutý prípad riešený v rozhodnutí IV. ÚS 457/2010 pri definovaní podmienok zákazu zneužitia práva ako princípu pri zmenkách, vychádza z konkrétneho rozhodnutia nemeckého Bundesgerichtshofu z roku 1965 a rakúskej právnej úpravy ochrany spotrebiteľa. Nemecký rozsudok však žiadne prelomenie ochranyhodnosti prevodu (rubopisu) nestanovuje v prípade zmenky založenej spotrebiteľským vzťahom, rovnako ani rakúska úprava ochrany spotrebiteľa, v ktorej súvislosti odkázal na rozhodnutie BGH, 25.02.1965 - II ZR 191/62. Žalobca však poukázal na najzásadnejšiu vec na celom spoločnom stanovisku najvyššieho súdu a tou je skutočnosť, že samotné stanovisko bez odôvodnenia sa nezmieňuje o prelomenie ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. 1 zákona zmenkového a šekového, t.j. o nepotrebnosti preukazovania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky pri nadobudnutí zmenky, či už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplýva, že ust. § 17 zákona zmenkového a šekového naďalej platí v celej svojej šírke a stanovisko sa skutočne týka iba povinnosti ex offio preskúmať zmenkový nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti podkladového úkonu z dôvodu jeho nekalej povahy alebo neprípustnosti nároku zo zmenky. Je zrejmé, že v žiadnom prípade nestačí preukázať nevedomú ani vedomú nedbanlivosť majiteľa zmenky pri nadobúdaní zmenky, ale je potrebné mu preukázať aspoň nepriamy úmysel v podobe uváženia možnej škody dlžníkovi pri uplatnení zmenky a akceptovanie tejto škody pri kúpe zmenky. Z toho vyplýva, že nestačí, ak na zmenke je nejaké číslo, ktoré je číslo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa nepreukáže, že nadobúdateľ vedel aké námietky dlžník má, v tom spočíva možný vznik škody pri uplatnení zmenky.

14. Čo sa týka preskúmania dohody o vyplňovacom práve, táto podľa žalobcu môže byť skúmaná aj z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok, opäť to však na platnosť zmenky nemá žiadny vplyv, ak by aj táto dohoda bola neplatná. Pokiaľ ide o to, či môže súd ex offio namietat' rozpor s dobrými mravmi ohľadne výšky uplatneného nároku, jednoznačne je potrebné uviesť, že sa to týka iba zmenkového úroku, ktorý nepochybne je v prípade výšky 0,25 % denne z istiny v rozpore s dobrými mravmi. Samotné stanovisko NS SR však jednoznačne v takomto prípade požaduje posúdiť mieru primeranosti takéhoto úroku a zamietnuť návrh v časti nad rámec primeranosti. Zároveň žalobca poukázal i na závery vyjadrené v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovieť s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

15. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadřila.

16. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok / ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v medziach odvolacích dôvodov za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP rozsudok okresného súdu v spojení s uznesením č.k. 6C/143/2013-278 zo dňa 28. júna 2016 v napadnutom výroku II., ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a výroku III., ktorým sa žalovanej náhrada trov konania nepriznala, potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

17. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/84/2016-286 zo dňa 03.11.2016, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 15.11.2016 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, podľa ust. § 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

18. Krajský súd vo vzťahu k svojmu postupu a konaniu uvádza, že vychádzal z ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý zákon podľa ust. § 474 CSP nadobudol účinnosť dňa 01. júla 2016 v spojení s ust. § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

19. Právne účinky úkonu podaného odvolania žalobcu proti rozsudku okresného súdu zostali v konaní zachované tak, ako to vyplýva z ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP.

20. Podľa ust. § 379 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

21. Za viazanosti vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami bol rozsudok okresného súdu preskúmaný v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 22.4.2016, a to len tých odvolacích dôvodov, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení a dôkazov produkovaných v prvostupňovom konaní, za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom v zmysle § 383 CSP zisteným súdom prvého stupňa, keďže podľa obsahu písomných predvolaní vyplývalo vykonanie procesnej poučovacej povinnosti okresným súdom podľa § 120 ods. 4 O.s.p. v znení účinnom k momentu jej vykonania.

22. Pre rozsah a dôvody podaného odvolania žalobcu v podaní zo dňa 22.4.2016, mal krajský súd preukázané, že odvolaním žalobcu boli napadnuté len výrokové časti rozsudku okresného súdu II., ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a vo výroku III., ktorým žalovanej náhrada trov konania nebola priznaná. Vo výrokovej časti I., ktorým okresný súd konanie v časti týkajúcej sa zaplataenia zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 1.510,66 Eur od 01.12.2009 do 07.07.2010, zo sumy 790,66 Eur od 08.07.2010 do 30.08.2010, zo sumy 670,66 Eur od 31.08.2010 do 21.09.2010, zo sumy 520,66 Eur od 22.09.2010 do 11.10.2010, zo sumy 400,66 Eur od 12.10.2010 do 19.12.2010, zo sumy 280,66 Eur od 20.12.2010 do 17.01.2011 a zo sumy 80,66 Eur od 18.01.2011 do zaplataenia zastavil, žalobca odvolanie nepodal, pretože túto výrokovú časť nenamietal žiadnym z odvolacích dôvodov, naviac, ak táto výroková časť zodpovedala čiastočnému dispozitívnemu úkonu žalobcu, a to čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom.

23. K výroku rozsudku odvolacieho súdu, primárne k tejto právnej veci, je nevyhnutné poukázat', že žalobca uplatnil pohľadávku v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia vyplnením vzorového tlačiva A doručeného Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2013 a bolo súčasne potrebné prihliadnuť aj zo strany

odvolacieho súdu na charakter uplatnenej pohľadávky a opis dôkazov, ktoré túto uplatnenú pohľadávku podporujú. Z údajov obsiahnutých na vzorovom tlačive A a opisu dôkazov bolo zrejmé, že žalobca uplatnil pohľadávku zo zmenky ako indosatár, ktorý nadobudol všetky práva zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 22.05.2009 na zmenkovú sumu 1.510,66 Eur (správne malo byť uvedené 1.496,78 Eur) so záväzkom úhrady zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 01.12.2009. Vo vzorovom tlačive A na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia pod bodom 8.1 pri údajoch o uplatnenej pohľadávke, žalobca ďalej uviedol, že indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokoch od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 22.05.2009 na sumu 1.510,66 Eur, pričom do nej bol zahrnutý aj záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 01.12.2009. Žalobca v návrhu uviedol, že žalovaná ako vystaviteľ doposiaľ za zmenku zaplatila 710 Eur, pričom na zmenkovú sumu uhradila 710 Eur a na úroky 0,00 Eur, preto podľa čl. 7 Nariadenia žiadal vydať rozsudok, ktorým sa žalovanej uloží, aby do 3 dní od doručenia rozsudku zaplatila žalobcovi zmenkovú sumu 800,66 Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy špecifikovanej v bode 8.1 písm. b) pod bodom 1. až 7., 6 %-ný ročný úrok zo zmenkovej sumy špecifikovanej v bode 8.1 písm. c) pod bodom 1. až 6., zmenkovú odmenu 5,04 Eur a náhradu trov konania.

24. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Odvolací súd poukazuje na aplikáciu vyššie citovaného zákonného ustanovenia, ktoré je základom rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže odvolací súd sa v podstatných vyhodnoteniach stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v podrobnostiach naň odkazuje. Len k zvýrazneniu vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a k jednotlivým odvolacím dôvodom sa uvádza nasledovné.

26. Krajský súd uvádza, že podľa odvolacích dôvodov žalobcu posudzoval, či rozhodnutie okresného súdu a jeho závery sú správnym spôsobom po právnej stránke posúdené, keďže k právnemu posúdeniu veci je možné pristúpiť až po ustálení skutkového stavu základu uplatneného nároku.

27. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a po skutkovej a právnej stránke sa stotožňuje s dôvodmi relevantnými pre rozhodnutie vo veci, týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom tento súd dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky relevantného charakteru.

28. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že pokiaľ Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihliadnutia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v Slovenskej republike v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu.

29. Okresný súd za dodržania ustanovení Nariadenia a cez úpravu čl. 19 Nariadenia v spojení s ustanoveniami O.s.p. vo vzťahu k dokazovaniu správne postupoval, vychádzajúc i zo Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky zo vzťahu k ochrane spotrebiteľa zo dňa 20. októbra 2015, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015, pod č. 93, podľa ktorého: „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhladne

žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje", keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu, ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, si súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola označená číslom zmluvy na origináli zmenky, a ktorá bola uzavretá medzi žalovanou ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

30. V konkrétnych podmienkach danej veci odvolací súd zvýrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanej sp. zn. 5Er/36/2011 viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu, ak bolo zrejmé postavenie žalovanej ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Bolo preukázané, že zmenka sa kauzálne týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania dostatočne vyplynul záver okresného súdu, že malo ísť o úver bez úrokov a poplatkov, pre chýbajúce zákonné náležitosti vyžadované pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom (RPMN).

31. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, tak v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom akcentuje, že: „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienok zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010".

32. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný".

33. „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na

absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR".

34. V súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvo sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hoci teda na zabezpečenie spotrebiteľského úveru mohla byť vystavená zabezpečovacia zmenka, táto mohla byť vyplnená len na zákonom ustanovenú maximálnu zmenkovú sumu. V tejto súvislosti sa poukazuje aj na skutočnosť, že ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. príslušenstvo v rámci zmenkovej sumy odvodzuje od istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, pričom za istinu spotrebiteľského úveru nie je možné považovať aj poplatok za poskytnutie úveru. Ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Za takých okolností je uplatňovanie nároku zo zmenky nadobúdateľom zmenky v rozpore so zákonom a súdnu ochranu veriteľovi nemožno poskytnúť postupom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zvýrazňuje odvolací súd, že obsah úverovej zmluvy bol koncipovaný tak, že narušuje rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán najmä v časti zabezpečovacích prostriedkov, bol koncipovaný v prospech veriteľa bez toho, že by zabezpečoval minimálne právne prostriedky na ochranu dlžníka. Obsah celej zmluvy a jej účel, ktorý sa premieta do výšky jednotlivých sankcií, poplatkov, zmluvných pokút, vrátane dohody o vyplnení blankozmenky, sa prieči dobrým mravom a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Dohodu o vyplňovacom práve k zmenke nemožno považovať za podmienku individuálne dojednanú, a táto vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť tohto dojednania podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, právo na vyplnenie zmenky remitentovi nevzniklo. Pokiaľ došlo veriteľom k vyplneniu zmenky, a to napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo a následne remitent postúpil práva zo zmenky na tretiu osobu, veriteľ svojim postupom zásadným spôsobom zhoršil právne postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, a preto nie je možné na základe takto vystavenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv.

35. Za tohto dôkazného stavu v dotknutej prejednávanej veci nebolo možné poskytnúť nárokom žalobcu právnu ochranu v zmysle žalobného návrhu a nebolo možné sa stotožniť s argumentáciou žalobcu vychádzajúcou výhradne z doloženej zmenky, bez prihliadania na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo procesne prípustným spôsobom za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany spotrebiteľov vyžadovanej právnym poriadkom SR a EÚ, a to i v rozhodnej dobe vzniku záväzkového právneho vzťahu, z ktorého pochádzajú žalobcom uplatňované nároky v tomto súdnom konaní.

36. Posudzované rozhodnutie okresného súdu tak z procesného ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci, v spojení s vyššie uvádzaným spoločným stanoviskom.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou sporu v odvolacom konaní bola žalovaná, ktorá však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a ani vznik takýchto trov z obsahu spisu nevyplýval, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.